

działali, prof. dr K. Zaraska, mgr D. Jankowski, dr W. Filipowicz, mgr T. Kubiś, mgr Z. Mikulski, mgr M. Padek, mgr R. Olsz, prof. dr Z. Rąpmicki, prof. dr K. Zaraska, mgr W. Młynarczyk i dr H. Wiliak. W dyskusji poruszono wiele ważnych problemów związanych z działalnością muzeów, szczególnie konserwatorskich oraz pracami konserwacji sztuki. W trakcie dyskusji, a następnie już w referatach padły ugięte sprawy 12 muzeów, które zostały przyjęte przez Komisję Archeologiczną. Wykazano potrzeby w sferze polityki ogólnej oraz polityki w sferze kwestii organizacyjnych dotyczących określonych placówek czy regionów. Najważniejszą dyskusją konserwatorską w ramach archeologicznej służby konserwatorskiej i muzealnej, przyjęta została z uwzględnieniem w formie skrajnych muzeów archeologicznych dotychczasowych działań archeologicznych w muzeach skrajnych. Podkreślono przede wszystkim wyraz w ogłoszonym wniosku o podjęciu skrajnego muzeum archeologicznego w woj. katowickim i siedzibą w Chorzowie. Wniósł ten wyraz w sprawie szczególne znaczenie w wielu wypowiedziach, a stanowić jego realizację nie podlega dyskusji. Otwarcie muzeum archeologicznego z siedzibą w Chorzowie odpowiadające szerokiej (zjawisko wstępu i ogólnej tendencji) koncepcji do stworzenia kulturowego regionu. Na archeologii na terenie Śląska starczyły by nowe i lepsze perspektywy rozwoju. Warto wskazać zwłaszcza takie ukierunkowanie sprawy politycznej sztuki nad zespołem architektury sztuki woj. katowickiego, czego stałoby lepsze rozwiązanie przez podjęcie skrajnego konserwatorskiej sztuki. Wniosek uchwalono także wniosek z podjęciem dalszych starań o stworzenie muzeum sztuki w Łodzi, jako jego zaplecza jako muzeum muzeologicznego.

Na zakończenie pierwszego dnia stał się ważny konferencji otworzył muzeum, Muzeum oraz Olsz Zaraską, Olsz Zaraską, Olsz Zaraską, Olsz Zaraską, Olsz Zaraską. W drugim dniu stał, które były się w gmachu Państwowej Wyższej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach, byłym zbiorowisku siedziby Muzeum, Państwowej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach, Państwowej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach, Państwowej Szkoły Pedagogicznej w Katowicach. Następnie wyrażono uwzględnienie konferencji, siedziby państwowej, a dyskusji IMCIE mgr M. Padek uchwalił przez siebie skrajnie i uchwalił skrajnie „za sztukę nad sztuką”. Następnie dr J. Szymonowski wygłosił referat „Ważność polityki działalności archeologicznej w regionie wrocławsko-żywiecki”. Po dyskusji, w której głosem przemawiał prof. dr K. Zaraska, prof. dr Z. Rąpmicki, mgr M. Padek i prof. dr K. Zaraska, dys. mgr M. Padek dokonał otwarcia wystawy archeologicznej, poprzedzonej wypowiedzią dyskusji Muzeum Olsz Zaraską w Katowicach, dr J. Lipy. Chcąc go wykonać opracował kierownik Muzeum mgr W. Parys. Po przerwie obywateli całej muzealnej konferencji uchwalił się na grzebieniu w Łodzi, gdzie mgr W. Parys wygłosił referat o koncepcji otwarcia tam muzeum muzeologicznego.

Zgłoszenie Olsz Zaraską

### III KONFERENCJA SPRAWOZDAWCZA KRAKOWSKIEGO OŚRODKA ARCHEOLOGICZNEGO

W dniach 14 i 15 kwietnia 1972 roku odbyła się w Pracowni Archeologicznej Zakładu Archeologii Małopolski IHKM PAN w Igołomi coroczna, trzecia już konferencja krakowskiego ośrodka archeologicznego. Przybyli na nią przedstawiciele wszystkich placówek archeologicznych z Krakowa. Obradom przewodniczyli dr S. Bu-

ratyński (14 IV) oraz mgr K. Radwański (15 IV). Drugi dzień obrad zaszczylił swą obecnością przebywający w tym czasie w Krakowie nestor polskiej archeologii, prof. dr W. Antoniewicz.

Konferencję rozpoczęło uczczenie minutą ciszy pamięci zmarłego parę dni wcześniej prof. dr. Rudolfa Jamki, wychowawcy większości osób zgromadzonych na naradzie. Następnie przystąpiono do właściwych obrad. Pierwszego dnia wygłoszono następujące referaty:

Mgr W. Morawski (IHKM Kraków) przedstawił rezultaty swych badań na ważnym dla problematyki środkowego i górnego paleolitu stanowisku w Piekarach, pow. Kraków. Z kolei dr B. Ginter (Uniwersytet Jagielloński) zapoznał zebranych z wynikami prac przeprowadzonych na górnopaleolitycznym stanowisku wydmy w Czostkowie, pow. Włoszczowa, oraz przedstawił rezultaty badań międzynarodowej ekspedycji wykopaliskowej w Drianowie (Bułgaria), prowadzonych w ramach współpracy polsko-bułgarskiej. Wiele danych dotyczących osadnictwa neolitycznego na lessach krakowsko-miechowskich dostarczyły akcje prowadzone na dużą skalę przez Zakład Archeologii Małopolski IHKM w Olszanicy, pow. Kraków, i Niedźwiedziu, pow. Miechów, których wyniki przedstawili kolejno dr J. Kruk i mgr B. Burchar. Rezultaty badań ratowniczych na neolitycznej osadzie w Krakowie-Pleszowie przedstawiła mgr M. Kaczanowska (Muzeum Archeologiczne — Oddział w Nowej Hucie). Następnie mgr J. Rydzewski (IHKM Kraków) zapoznał zebranych z odkrytym przypadkowo podczas badań osady kultury łużyckiej zniszczonym cmentarzyskiem kurhanowym kultury ceramiki sznurowej (jej starego horyzontu) w Witowie, pow. Kazimierza Wielka. Z kolei doc. dr J. Machnik (IHKM Kraków) przedstawił bogate wyniki badań zespołu osadniczego kultury mierzanowickiej w Iwanowicach, pow. Miechów, gdzie szczególnie ciekawe odkrycia wystąpiły na cmentarzysku ludności tej kultury. Najnowsze poglądy na południowo-polskie grupy kultury łużyckiej przedstawił zebranych doc. dr M. Gedl (Uniwersytet Jagielloński) w związku z wynikami badań trzech od lat kopanych cmentarzysk tej kultury: w Kietrze, pow. Głubczyce, Dankowie, pow. Kłobuck, i Bachórze-Chodorówce, pow. Brzozów. Ostatnią pozycją pierwszego dnia obrad było sprawozdanie dr M. Cabalskiej (Uniwersytet Jagielloński) z ostatniej kampanii wykopaliskowej w Maszkowicach, pow. Nowy Sącz, gdzie badano grodzisko kultury łużyckiej. Po referatach wywiązała się dyskusja.

Drugi dzień obrad otworzyło wystąpienie mgr. P. Kaczanowskiego (Uniwersytet Jagielloński), który zreferował wyniki prowadzonych przez siebie badań w Drochlinie, pow. Włoszczowa, na osadzie kultury łużyckiej z przełomu B V/HaC oraz cmentarzysku kultury przeworskiej z okresu późnorzymskiego. Następnie mgr I. Gluza (Muzeum Archeologiczne) przedstawiła wyniki analiz paleobotanicznych ziarn zbóż i chwastów z osady neolitycznej w Mogile-Nowej Hucie. Wyniki badań w 1971 roku na cmentarzyskach kultury łużyckiej i przeworskiej oraz osadzie kultury przeworskiej w Opatowie, pow. Kłobuck, jak również na cmentarzysku kultury przeworskiej w Kryspinowie, pow. Kraków, zreferował doc. dr K. Godłowski (Uniwersytet Jagielloński).

Pozostałe referaty poświęcone były odkryciom z okresu wczesnośredniowiecznego. I tak Pracownia Archeologiczna na Wawelu, obok prac programowych związanych z rozpoznaniem budownictwa sakralnego na wzgórzu zamkowym (przedromański kościół B), prowadziła również badania ratownicze związane z inwestycjami miejskimi (Most Grunwaldzki i wykopy c.o. wokół Wawelu), odkrywając m. in. produkcyjną osadę wczesnośredniowieczną w Krakowie-Dębnikach i fragmenty wału obronnego na Wawelu. Badania te zreferowali kolejno: mgr S. Kozieł,

mgr M. Fraś, mgr J. Niżnik. Z rezultatami badań kurhanów wczesnośredniowiecznych w Raciborzu-Oborze zapoznała zebranych dr E. Dąbrowska (IHKM Kraków). Problematyką grodzisk wczesnośredniowiecznych na Roztoczu zajęła się dr H. Zoll-Adamikowa (IHKM Kraków), która przedstawiła osiągnięcia ekspedycji w Guciowie, pow. Zamość. Mgr M. Parczewski (Uniwersytet Jagielloński) przedstawił z kolei wyniki swych badań na górnośląskich grodziskach wczesnośredniowiecznych, a mgr K. Reguła (Muzeum Żup Krakowskich w Wieliczce) zreferował badania prowadzone w 1971 roku przez jego macierzystą instytucję na stanowisku późnolateńskim w Kunicach, pow. Bochnia, i osadzie produkcyjnej z późnego okresu lateńskiego i okresu rzymskiego w Wieliczce, pow. Kraków. Prowadzono również badania nad starożytną eksploatacją soli, w których to badaniach Muzeum Żup Krakowskich posiada już dobre tradycje. Ostatnie trzy referaty przygotowało Muzeum Archeologiczne. Jako pierwszy mgr K. Radwański przedstawił badania na terenie elektrowni przy ul. Gazowej, gdzie znajduje się osada wczesnośredniowieczna (d. Bawół). Z kolei mgr E. Zaitz zreferował wyniki kolejnego sezonu badawczego na cmentarzysku wczesnośredniowiecznym na Zakrówku wraz z próbą interpretacji badanego przez siebie zespołu. Na zakończenie mgr J. Rejniak zapoznał zebranych z wynikami badań w Barbakanie, podczas których udało się rozpoznać szereg ciekawych elementów konstrukcyjnych (np. konstrukcję śluzy w fosie). Badania w 1971 roku były zasadniczo ostatnimi pracami związanymi z nadzorem archeologicznym remontu tego zabytku.

Po przedstawionych referatach wywiązała się dyskusja, podsumowana przez doc. dr. J. Machnika, gospodarza Konferencji.

Konferencje krakowskie weszły już na stałe do terminarza tutejszych archeologów. Wysoka frekwencja uczestników świadczy o tym, że spotkania te są przez cały ośrodek krakowski bardzo pożądane. Poświadczą to również bardzo staranne przygotowanie referatów bogato ilustrowanych przezroczami, planami itp. Panująca podczas obrad atmosfera współpracy stwarza pomyślne prognozy odnośnie do przyszłych podobnych spotkań.

*Jacek Rydzewski*

KONFERENCJA POWIĘCZONA PROBLEMOM  
BADAŃ ARCHEOLOGICZNYCH NA TERENACH ZAGROBIONYCH  
UNIEJÓW NAD WARTĄ 27-28 IV 1972

*Pracownia Archeologiczna-Konserwatorska Oddziału Pomocniczego PZK prowadzi od kilku lat regularne badania na obszarach przyrodniczo-walkich, zawierającymi w tym, Badania te są prowadzone w ramach projektu realizowanego w ramach...*

*Pracownia Archeologiczna-Konserwatorska Oddziału Pomocniczego PZK prowadzi od kilku lat regularne badania na obszarach przyrodniczo-walkich, zawierającymi w tym, Badania te są prowadzone w ramach projektu realizowanego w ramach...*